

1056/03.47

DE RAAD VAN TUCHT VOOR REGISTERACCOUNTANTS
EN ACCOUNTANTS-ADMINISTRATIECONSULENTEN
TE 'S-GRAVENHAGE

heeft de volgende uitspraak gedaan inzake de klacht van:

drs. L.W. Verhoef RA,
wonende te Wijk bij Duurstede,
klager,

C O N T R A:

1. J.A. van Buren RA,
en
2. drs. J. de Groot RA,
beiden kantoorhoudende te Dordrecht,
verweerders,
gemachtigde: mr. F. Waardenburg,
advocaat te 's-Gravenhage.

1. PROCEDUREVERLOOP

- 1.1 De Raad heeft kennisgenomen van de gewisselde stukken te weten de klacht van 3 september 2003, het verweerschrift van 16 januari 2004, de repliek van 2 maart 2004 en de dupliek van 26 april 2004.
- 1.2 De zaak is behandeld ter openbare zitting van de Raad van 13 februari 2006, alwaar klager is verschenen, alsmede de gemachtigde van verweerder. Klager heeft een pleitnota overgelegd.

2. VASTSTAANDE FEITEN

Op grond van de schriftelijke stukkenwisseling en het verhandelde ter zitting is, als tussen partijen niet in geschil, dan wel door een van hen gesteld en door de ander niet of niet voldoende weersproken, of op zichzelf aannemelijk, het volgende komen vast te staan.

- 2.1 Verweerders hebben bij de jaarrekening 2000 van de Gemeente Dordrecht een goedkeurende verklaring gegeven.
- 2.2 Op 3 april 2002 heeft klager bij deze Raad tegen verweerders een klacht ingediend, inhoudende dat verweerders bij de jaarrekening 2000 van de Ge-

meente Dordrecht ten onrechte een goedkeurende verklaring hebben gegeven. De klacht is met instemming van klager behandeld en beslist door de Raad van Tucht te Amsterdam. Deze heeft op 30 juli 2003 (nummer R. 369) uitspraak gedaan, waarbij de klacht ongegrond is verklaard. Tegen de uitspraak heeft klager beroep in gesteld.

Het College van Beroep voor het Bedrijfsleven heeft bij beslissing van 14 juli 2004 het beroep gegrond verklaard, de bestreden tuchtbeslissing gedeeltelijk vernietigd en de zaak terug verwezen naar de Raad van Tucht te Amsterdam voor het nemen van een nieuwe beslissing op de vernietigde onderdelen. Hierna heeft de Raad van Tucht te Amsterdam bij beslissing van 9 augustus 2005 (nummer R. 471) de klacht, voorzover nog aan zijn oordeel onderworpen, ongegrond verklaard.

3. KLACHT

- 3.1 De klacht houdt in dat verweerders bij de jaarrekening 2000 van de Gemeente Dordrecht ten onrechte een goedkeurende verklaring hebben gegeven.

4. VERWEER

Verweerders hebben tot hun verweer - zakelijk weergegeven - het volgende aangevoerd:

- 4.1 Klager dient bij de Raad van Tucht te 's-Gravenhage een identieke klacht in als welke is beoordeeld door de Raad van Tucht te Amsterdam. De onderhavige klacht betreft eveneens de weergave van (het saldo van) de baten en lasten in de rekening van baten en lasten.
Verweerders doen een beroep op het ne bis in idem-beginsel en concluderen dat klager niet-ontvankelijk dient te worden verklaard.

5. BEOORDELING VAN DE KLACHT

- 5.1 De toepassing van het ne bis in idem-beginsel, dat in het Nederlandse wettelijke tuchtrecht en in het bijzonder ook in het tuchtrecht voor registeraccountants en accountants-administratieconsulenten toepasbaar is, heeft tot gevolg dat een registeraccountant niet andermaal tuchtrechtelijk vervolgd kan worden terzake van een handelen of nalaten waaromtrent te zijnen aanzien een onherroepelijk geworden tuchtrechtelijke eindbeslissing is of wordt genomen. In zodanig geval is het recht om zich over het betrokken handelen of nalaten te beklagen vervallen en zal, indien niettemin opnieuw een klacht wordt ingediend, de klager terzake niet-ontvankelijk dienen te worden verklaard.
- 5.2 In de onderhavige tuchtzaak heeft klager zich erover beklaagd dat verweerders bij de jaarrekening 2000 van de Gemeente Dordrecht ten onrechte een goedkeurende verklaring hebben gegeven.

In de klachtprocedure, welke is aangevangen met de op 3 april 2002 bij deze Raad ingediende klacht, heeft klager zich er eveneens over beklaagd dat verweerders bij de jaarrekening 2000 van de Gemeente Dordrecht ten onrechte een goedkeurende verklaring hebben gegeven.

Het betreft derhalve een klacht die op hetzelfde feitencomplex betrekking heeft, de jaarrekening 2000 van de Gemeente Dordrecht en de daarbij gegeven goedkeurende verklaring. Aangaande dit feitencomplex en de daarover ingediende klacht heeft de Raad van Tucht te Amsterdam c.q. het College van Beroep voor het Bedrijfsleven een onherroepelijke eindbeslissing gegeven zoals blijkt uit de hiervoor vermelde feiten.

- 5.3 Het voorgaande brengt mee dat verweerders zich terecht hebben beroepen op de werking van het ne bis in idem-beginsel.
- 5.4 Het betoog van klager dat de onderhavige klacht een andere is dan de eerder ingediende klacht daar klager thans verwijst naar een ander onderdeel van artikel 27 Comptabiliteitswet dat naar zijn mening niet juist is toegepast, faalt. Daartoe wordt in de eerste plaats overwogen dat de klachten van 3 april 2002 en 3 september 2003 identiek zijn omdat zij beide tot inhoud hebben dat verweerders bij de jaarrekening ten onrechte een goedkeurende verklaring hebben gegeven. Voorts wordt overwogen dat het bepalend is of de eerdere en de latere klacht op hetzelfde feitencomplex betrekking hebben. Van een klager mag worden verwacht dat hij, indien hij zich over dat feitencomplex wenst te beklagen, zijn grieven in een klachtprocedure volledig formuleert. Het ne bis in idem-beginsel en de beginselen van een goede procesorde verzetten zich ertegen dat de grieven tegen dat feitencomplex in meerdere procedures aan de tuchtrechter worden voorgelegd. Indien klager in de eerste tuchtprocedure heeft nagelaten zijn grief over het in de onderhavige klacht aan de orde gestelde onderdeel van artikel 27 Comptabiliteitswet aan de orde te stellen, behoort dat er op grond van het voormelde beginsel niet toe te leiden dat klager dat thans in een nieuwe klachtprocedure doet. Mutatis mutandis geldt hetzelfde ten aanzien van beweerdelijke schending van de Gedrags- en Beroepsregels welke klager verbindt aan zijn verwijzing naar de Comptabiliteitswet.
- 5.5 De Raad volgt klager voorts niet in zijn betoog dat de onderhavige klacht niet door de Raad van Tucht te Amsterdam is beoordeeld daar, aldus klager, in de uitspraak van 30 juli 2003 daarvan niets is te vinden. Indien dit al juist zou zijn, zou, gelet op het onder nummer 5.1 vermelde beginsel, voor klager slechts de mogelijkheid bestaan zich daarover in hoger beroep tegen die beslissing te beklagen.
- 5.6 Het voorgaande brengt mee dat klager niet-ontvankelijk dient te worden verklaard in de klacht.

6. BESLISSING

De Raad van Tucht voor Registeraccountants en Accountants-Administratieconsulenten te 's-Gravenhage:

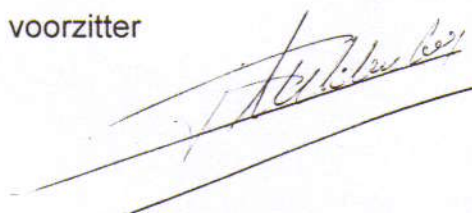
- verklaart klager niet-ontvankelijk in de klacht.

Aldus gewezen door mr. B.P.H.M. van den Wildenberg, voorzitter, W. de Bruijn RA RA en C.Chr. Doolhoff RA, leden, in aanwezigheid van mr. P. Rijpstra, secretaris, en uitgesproken ter openbare zitting van 27 maart 2006 door mr. B.P.H.M. van den Wildenberg voornoemd.

secretaris

voorzitter

**Voor afschrift conform
verzonden op:**

28 MAART 2006

**mr. J.P. van Ginkel,
secretaris**

